

MÁM PRÁCI

o snu

Zatímco některé z nás touží po velké kariéře a slávě, jiné zase těší běžná profese, kterou by za nic na světě neměnily.

Mami, až vyrostu, bude ze mě učitelka.“ Je vám takové přání povědomé? Nebo máte doma malého policistu, astronauta, popeláře či veterinářku? Už jako děti máme své představy o vysněné práci a hlavní roli přitom rozhodně nehrají sláva ani peníze. Ať už se nám naše dětská přání nakonec splní, či ne, důležité je dělat to, co nás naplňuje a dává nám smysl. To jde ruku v ruce s naším talentem nebo schopnostmi, kterými vynikáme. Některé ženy jsou umělecky nebo sportovně nadané, jiným dělá potěšení, když mohou předávat znalosti dětem nebo pomáhat lidem vůněmi. Je naprosto v pořádku, že máme každá odlišný pohled na práci snů, protože tím se vzájemně doplňujeme a inspirujeme.

ZAMĚSTNÁNÍ V ČÍSLECH

69 % Čechů je v práci spokojeno.

55 % zaměstnanců by chtělo vyšší mzdu.

16 % pracujících zvažuje odchod z práce.



BARBORA HEŘMANOVÁ (38), UČITELKA

„KAŽDÝ DEN S DĚTMI JE JINÝ.“

Pracuje v soukromé základní škole Mozaika v Rychnově nad Kněžnou jako speciální pedagožka a mentorka, která ostatním učitelům radí, jak přistupovat k žákům s poruchami učení. Letos pak získala titul nejinspirativnější učitelka v soutěži Global Teacher Prize.

V čem je vaše práce jedinečná?

Funguji jako průvodce dětí v jejich učení. Snažím se každé z dětí podpořit například výběrem způsobu vypracování daného úkolu, individuálním hodnocením, vzájemným neporovnáváním, dostupností pomůcek. Součástí našeho dne jsou centra aktivit, kdy si dítě volí prostor a zaměření, ve kterém bude pracovat. Za zásadní ve své práci považuji komunikaci, kladení otevřených otázek, důvěru v žákovské schopnosti, společné plánování a reflektování. Ve třídě,

kde učím, mohou děti spolupracovat ve skupině s ohledem na individuální možnosti a preference žáků.

Jak jste se k této práci dostala?

Nastoupila jsem do „pětitřídky“ jako asistent pedagoga v roce 2003. Během prvního roku v ZŠ Mozaika jsem zjistila, že být na živo s dětmi ve třídě a vzájemně se od sebe učit, motivovat a inspirovat, je to, co chci dělat. Zažila jsem s nimi partnerský přístup se vzájemným respektem. Což byly důvody mého rozhodnutí

zůstat v Mozaice jako učitelka. Zároveň jsem mohla studovat dálkově speciální pedagogiku, učit ve třídě jako třídní učitelka na I. stupni ZŠ a angažovat se v roli speciálního pedagoga školy, který poskytuje podporu i v jiných třídách a komunikuje s kolegy podpůrná opatření některých dětí.

„POTŘEBUJI SE SVOBODNĚ ROZHODOVAT.“



Co vás nejvíc baví?

Ta rozmanitost. S dětmi je každý den jiný, přináší různé podněty, nápady, mají odlišné potřeby a zájmy. Každá třída, ale i dítě, má jinou dynamiku, temperament. Ke své práci potřebuji možnost volby, svobodně se rozhodovat, ale zároveň se opřít o konkrétní jistoty či domluvy nebo pravidla. Jako jeden ze stěžejních smyslů mé práce považuji vést děti k zodpovědnosti za své učení a učební kroky.

Měla jste někdy slabou chvíli a chtěla s učením skončit?

Měla jsem období, kdy jsem byla vyčerpaná a přemýšlela o změně. Rozhodla jsem se, že si nejdříve naplánuji kroky, které mohu učinit u sebe a ve škole pro změnu. Ty jsem postupně naplňovala, došlo tak k posunu, který mi umožnil nové energetické nastartování a utvrdil, že jsem na správném místě.

Chtěla byste ve svém oboru ještě něco dokázat?

Je pro mě výzvou zůstat dětem partnerem a průvodcem na jejich cestě učení. To je můj profesní cíl do budoucna.

PAULA NOVOTNÁ (28), KITESURFAŘKA

„NA PRKNĚ VE VLNÁCH JSEM SVOBODNÁ.“

Je jednou z nejlepších kitesurfařek světa a snad i naší nadějí pro olympijské hry v Paříži (2024). Profesionálně se věnuje kiteboardingu a wingfoilingu a za prací cestuje po celém světě. Momentálně působí v Cabarete v Dominikánské republice.

Jak vypadá váš pracovní den?

Vstávám kolem 6. ráno a jdu se proběhnout nebo si dám intervalový trénink. Také ráda ráno chodím plavat do oceánu. Dopoledne pak trávím prací a organizací. Mimo sport mám vedlejší projekty, na kterých trávím pár hodin denně. Odpoledne jsem většinou ve vodě. Cestuji s Eliškou, která mě natáčí a edituje obsah na mé sociální síti. Takže buď s Eliškou něco natáčíme, nebo si jdu jen zaježdit a trénovat. Dělán totiž více sportů. Mimo kiteboardingu i wingfoiling a hodně dalších. Trávím ve vodě tak dvě až čtyři hodiny denně. Přála bych si, aby den měl 48 hodin, to bych stihla věci...

Kdy jste se zamilovala do kitu?

Když mi bylo 14, tak mi maminka s tatínkem dali draka a naučili mě ho ovládat na vodě. Od té doby to bylo jediné, co jsem chtěla dělat o víkendech a o prázdninách. Chtěla jsem cestovat po celém světě, vyhrávat závody, a hlavně pořád jen kitovat. Sen se mi splnil. A mám jich o hodně více a stále na nich pracuji.

Co vás na tom nejvíc baví?

Kiteboarding je vlastně můj životní styl. Tento sport mi přinesl tolik příležitostí, na které bych ani nepomyslela. Ukázal mi půl světa, poznala jsem velmi zajímavé lidi. Navázala jsem neuvěřitelná přátelství. Také je to zábava. Adrenalin skáče nahoru a dolů. Kitovat společně s kamarády, to je to nejlepší. Ten pocit je nepopsatelný.

Musíte to zkusit, abyste to poznala. Můžete skákat vysoko, točit se ve vzduchu, sjíždět vlny. Nebo jen jezdit po vodě. Je to fantastický pocit.

Kde na to berete peníze?

Kiteboarding je celkem finančně náročný sport. Cestování po celém světě také přijde drahé. Mám však pár sponzorů, kteří mě podporují. Vždy však hledám nové spolupráce. Také si vydělávám formou influencerky a reklamou na sociálních sítích.

Nebojíte se žraloků?

Vím, že kolem mě někdy plavou. Jednou jsem měla velký problém na Havaji, kde najednou přestalo foukat a já jsem musela doplavat docela z daleka. Ocitla jsem se v místě, kde jich bývá hodně. Ale zvládla jsem to, žádný mi nohu neukousl.



„CHTĚLA JSEM CESTOVAT A VYHRÁVAT ZÁVODY.“

ADÉLA ZRUBECKÁ (53),
AROMATERAPEUTKA

„VŮNĚ UZDRAVUJÍ TĚLO I MYSL.“

Je spolumajitelkou české značky přírodní kosmetiky Nobilis Tilia. Aromaterapii vystudovala v prestižním Institutu přírodní medicíny a aromaterapie ve Velké Británii, kam emigrovala za minulého režimu. Po návratu do Česka začala v roce 1993 tento obor praktikovat. Dnes navíc školí nové aromaterapeuty.

Jak jste se dostala k aromaterapii?

Ve Velké Británii jsem se dostala k alternativní medicíně a k různým terapiím. Spojení vůní a lidského dotyku mě uchvátilo, protože člověk může ovlivňovat fyzické zdraví i psychické rozpoložení naráz. Zároveň využívá látky z přírody, to mě na tom hodně baví.

Pamatujete si první moment?

Tuším, že jsem vešla do obchodu v Londýně, kde na mě vykoukly voňavé lahvičky. Připadalo mi velmi zajímavé, co mi k nim v obchodě řekli a jakým způsobem tyto vůně prezentovali. To byl první impuls.

Bylo náročné se u nás v tomto oboru prosadit?

Lidé nebyli dřív zvyklí platit si za své zdraví, protože měli za komunismu zdravotní péči zadarmo. Bylo těžké je přesvědčit, že je třeba svému zdraví věnovat víc než jen návštěvu u doktora a nechat všechnu zodpovědnost na něm. Nicméně, kdo si aromaterapii vyzkoušel, tak si ji začal vážit. Možná i proto jsem pak hodně pracovala na osvětě. Psala jsem články o alternativních terapiích a aromaterapii, s kolegyněmi jsme založily Asociaci českých aromaterapeutů a začaly organizovat odborné vzdělání.

Neměla jste na začátku pochybnosti?

Když u něčeho cítím, že je to má cesta, tak jdu do toho po hlavě. Chtěla jsem se aromaterapii věnovat, protože mě to bavilo a doufala jsem, že mi to nadšení dlouho vydrží.

„NIKDY JSEM
SVÉ CESTY
NELITOVALA.“

A teď zpětně zjišťuji, že mi vydrželo déle, než jsem si myslela.

Nastaly chvíle, kdy jste s tím chtěla seknout?

Nevybavuji si takový moment. Pauzu jsem měla jen tehdy, když jsem byla na mateřské. Ale i při ní jsem éterické oleje používala a děti jsem léčila jenom aromaterapií. Nikdy jsem nelitovala, že jsem se touto cestou vydala.

Co vás na vaší profesi teď nejvíc baví?

Jsem napůl introvert, napůl extrovert, takže mě baví přednášet a být se studenty, ráda předávám své zkušenosti, ale pak se potřebuji někde zavřít a chvíli si hrát s vůněmi nebo přemýšlet nad výrobky.

Co při míchání vůní zažíváte?

Určitě je to plná koncentrace a hlubší vzhled do toho, jak se cítím, co mi dělá dobře a jak se napojit na smysl výrobku, když pracujeme na něčem konkrétním. Představuji si, jak lidé produkt budou používat a co jim to bude přinášet, jaký je záměr produktu. Baví mě pracovat se znalostmi, které mám, ale zároveň je přítom propojovat s intuicí.

Jaká je vaše nejoblíbenější vůně?

Dlouhodobě nard. Je to hlubší temná vůně, olej, který vystupuje už v bibli. Hodně mě

na ní baví, jak dokáže člověka přitáhnout nohama na zem, ale zároveň uvolní hlavu, podobně jako santal nebo kadidlo, tedy oleje, které se používají také při meditaci. A čím jsem starší, tím víc mě baví květové vůně, jako jsou jasmín nebo růže.

Co je pro vysněnou
práci důležité



MGR. HELENA DVOŘÁKOVÁ,
KOUČKA, KREATIVNIKOUCINK.CZ

- Uvědomění si vlastní hodnoty a schopnosti/možnosti přinést do pracovního prostředí svůj potenciál. Mít prostor zde rozvíjet své talenty a dovednosti, sbírat zkušenosti, ze kterých máme radost.
- Firemní kultura, kvalita komunikace a vztahů ve firmě.
- Smysluplnost naší práce, respektive schopnost ve své práci tuto smysluplnost vidět.
- Finanční ohodnocení, které zajišťuje naše potřeby a potvrzuje naši přínosnost pro druhé.
- Získávání zpětné vazby od kolegů nebo zákazníků, která nám umožňuje se dále rozvíjet a posiluje náš pocit užitečnosti a sounáležitosti.